

E-POST

Send ditt innlegg til
debatt@vg.no

SKRIV

Send ditt innlegg til
VG, Akersgaten 55
1185 Sentrum, 0107 Oslo

SMS

Send ditt innlegg med
kodeord «sidet» og
din mening til: 2200

- Navn og adresse må oppgis på innsendte innlegg, også når navnet ikke skal i avisen.
- Innlegg med angrep på privatpersoner må signeres med fullt navn.
- Vi forbeholder oss rett til å kutte i manuskriptene, og innsendte manuskripter blir ikke retournert.

Virkeligheten

LAS PALMAS: Slik ser arkitekt Juan Herreros hotellkompleks «Torre Woemann» i Las Palmas ut. Det planlagte Munchmusset i Bjørvika ligner så mye at museet blir kalt et plagiat. Foto: YNGVE KVISTAD

høyhus på bryggekannten. Var hennes kronikk i Aftenposten egentlig et begynnende tilbaketog?

Sløseri

Til slutt: Undertegnede har 35–40 års fartstid i museumsetaten. Mine fagkolleger ved Munch-museet er på ingen måte omvendt fra skepsis til «begeistring» og «omfavning» av Lambda, slik en reportasje i Aftenposten ga inntrykk av. De er snarere tyngt av resignasjon. Virkeligheten redigeres også i

pressen. Det må fastslås at prosessen ikke bare mangler begeistring, men tillit. Saken er åpenbart rent politisk drevet, uten tilstrekkelig faglig begrunnelse.

Status p.t. er Riksantikvarens påpekning av at «det nye Munch-museet, slik det ligger i planene, er et ulovlig bygg.» Med en reguleringsplan i Bjørvika på 6 etasjer og arkitektens uvilje til å kutte over halvparten av Lambdas 14 etasjer må løsningen ligge på Tøyen. Det skulle være interessant å vite hvorfor kommunen ikke fastholdt

sitt vedtak fra 2005 om å utbygge museet der det ligger. At det trengs 24 årsverk å få gjort kunsten i Munch-museet klar til eventuell flytting er bare en liten del av konsekvensene i saken.

Byrådet kan selvfølgelig innvende at de har brukt så mye penger på prosjektet at de ikke kan snu nå.

Må dette derfor med nødvendighet gå inn i rekken av ukontrollert og inkompetent milliardsløseri, med billettsystemet Fluxus, sykehjemsskandalen i Spania, reklamesøylene og Holmenkollbakken?

og overdosedødsfallene færre. Jeg mener Norge må vurdere å avkriminalisere etter portugisisk modellen.

I Portugal må de som blir tatt med narkotika møte for en nemnd som sørger for oppfølging. Dette vil skifte fokus. Brukeren går fra å være kriminell til å bli pasient, styrke ressursbruken i innenfor helseoppfølging og unngå å fylle opp plass i fengslene med personer med rusproblemer. I dag er hver tredje innsatt tatt med brukerdo-

ser eller små mengder narkotika.

Da straffelovkommisjonen la frem sitt forslag til ny straffelov i 2002 mente de at brukerdoser måtte avkriminaliseres, men daværende justisminister avviste debatten. Nærmere ti år senere har ikke nulltoleransen bevist noe mer enn at debatten om andre virkemidler er overmoden. Tidligere høyesterettsdommer Kjetil Lund, professor i sosiologi Willy Pedersen og professor i kriminologi Hedda Giertsen har nylig kritisert dagens system. En

kritikk som må debatteres, ikke avvises.

Jeg møter ofte moraliserende og konservative holdninger på dette feltet. Men vi må være åpne for nye virkemidler. Selv når de er radikale. Det vil møte motbør, men det gjorde også forslaget om å dele ut mat til narkomane, sprøyterom, utdeling av rent brukerstyr og heroin i LAR. I dag er noe av dette en realitet. En dag vil også avkriminalisering av narkotika- bruk være en realitet.

KUPP?: Et parlament av narkobaroner, islamister og krigsherrer kan bli resultatet i Afghanistan. Her møter Støre Karzai i 2007. Foto: VG

Takk for oss, Afghanistan

Det er åtte år siden Taliban ble kastet fra makten. Nå ønskes de trolig velkommen tilbake.

I mellomtiden har vesten brukt mer enn 3000 milliarder kroner på invasjonen av Afghanistan. Det har blitt lagt litt asfalt og bygget noen skoler og helsestasjoner her og der. Men folk er fortsatt luftfattige. 25 % av økonomien er relatert til opium. En gjennomsnittlig afghaner bruker en fjerdedel av inntekten sin til bestillinger av offentlige tjenestemenn.

Det spekuleres nå i at president Karzai forbereder et regelrett statskupp under nesene på vestlige diplomater og generaler. Grunnloven tilsier at presidenten kun kan sitte i to perioder. For å fortsette etter 2014 trenger han et servilt parlament. Det er valg senere i år. Moderate parlamentarikere regner med utstrakt juks også denne gang. Karzai vil fremme forslag om at Klagekommisjonen ikke lenger skal ha internasjonale representanter. Det fryktes et parlament dominerte av narkobaroner, krigsherrer og islamister. Kvinner vil skyves ytterligere i bakgrunnen.

Hastverk er lastverk

Som del av sin exitstrategi bygger NATO opp de afghanske sikkerhets-

DEBATTEN

- Vesten forbereder å trekke seg ut av Afghanistan
- Karzai er i sin siste presidentperiode, planlegger han kupp?

styrkene. Etter planen skal de nå 400 000 innen 2014. Soldatene trenes i 8 uker. De blir utstyrt, transportert, betalt og ledet av USA og NATO. Snakket om afghansk lederskap er foreløpig rent spinn. Afghanerne blir ikke fortalt når de skal til fronten fordi de da vil desertere.

De blir lastet opp i amerikanske transportfly uvitende om at de skal til krigssoner som Marjah. En pensjonert afghansk general uttrykte sin frustrasjon. «Det tar måneder å trene en soldat, og mange år å trene offiserer.»

AFGHANISTAN

Helge Lurås, NUPI

Hans viktigste kritikk gikk imidlertid på sikkerhetsstyrkenes politiske fundament. «Det er ikke sikkerhetsstyrker som bygger regjeringer, det er regjeringer som bygger sikkerhetsstyrker!» At vesten bygger opp de afghanske sikkerhetsstyrkene mens Karzai forsøker å samle mer og mer makt i sine korrupte hender, er uforståelig for mange.

Et umoralsk eksperiment

I vesten er det utbredt å tenke at vi har et moralsk ansvar for å hjelpe Afghanistan. Men er det man nå driver med egentlig til hjelp? Det er nærliggende å betrakte Afghanistan som et eneste stort eksperiment – med mennesker.

Ingen kan oppriktig påstå å vite utfallet av alle prosessene man har igangsatt.

I tillegg til oppbyggingen av sikkerhetsstyrkene er USA i ferd med å bevæpne og betale lokale militser.

Det samme gjorde Sovjetunionen – og det endte etter få år i en blodig borgerkrig.

Afghanistan oppfyller få av de normale kriteriene for

å motta norsk bistand. Karzai er ansvarlig for utstrakt valgjuks, korrupsjon florerer, det er minimal kontroll med bistandsmidlene. Likevel oppleves det slik at man ikke har noe valg – vi må fortsette å sende penger og soldater.

Bistandsbransjen hadde et prinsipp før intervensjonen i Afghanistan: Do no harm/Gjør ingen skade.

Det er nok ikke bare Afghanistan som kommer til å være forandret etter vestens eksperiment der borte. Også vesten vil se annerledes på seg selv.